

зи свѣтъ, и да мыслимъ за славѣ-тъ и за радость-тъ които Богъ е приготвилъ за онѣзи които му ся боятъ и вардятъ заповѣди-тъ му.

П. Ако ся надѣемъ на своиѣ-тъ силѣ, ще ли можемъ да ся отървамы отъ искушенія-та на діаволѣ-тъ?

О. Не ще можемъ, защото той е по хитръ и по силенъ отъ насъ; и освѣнъ това, страсти-тъ ни съдѣйствуютъ съ него и много му помагать. Наистинѣ ный сами трѣба да ся трудимъ, но въ сѣщо-то врѣме трѣба съ усердіе да ся молимъ Богу да ни помага.

П. Има ли вина у насъ кога падамы въ грѣхъ отъ діаволскы-тъ искушенія?

О. Има, защото смы свободни или да принамы думы-тъ му, или да ся отричамы отъ тѣхъ. Той не може да ны принуди.

П. Що станѣ послѣ?

О. Тогази го остави діаволѣ-тъ; и сто ангели пристѣпихъ и служахъ му. (Ст. 11.)

П. Ще ли діаволѣ-тъ да остави и насъ, ако му ся противимъ?

О. “Съпротивѣте ся на діаволѣ-тъ, и ще побѣгне отъ васъ.” (Іак. 4; 7.)

П. За всегда ли діаволѣ-тъ остави Исуса?

П. Той “отстѣпни отъ него до врѣме. (Лук. 4; 13.)

П. Що можемъ да ся научимъ отъ това?

О. Можемъ да ся научимъ че всякога е нужно да ся вардимъ отъ искушенія-та му, защото ако и да смы ся противяли добрѣ на него, пакъ ще дохожда да ны искушава.

П. Отъ тамъ кѣдѣ отиде Исусъ?